

предъ, за които пари и ся е задължилъ да даде потребни-тъ учебници, когато се поискатъ отъ него. Това нѣщо, както казва г. губернаторъ, е извѣстно и на Васъ. Като се осмѣлявамъ повторително да Вы помоля за по скорото Ви пристояваніе за испращаніе-то на казанитѣ учебници отъ г. Манчева, имамъ честь да Вы бждж покорнѣйшій Вашъ слуга

С. Зографскій.

1878 года, іюля 26 день, г. Софія.

Р. S. У насъ, въ Софія, отъ день на день става се по вече и по вече весело, едно воображеніе, че Софія се опредѣля за бжджща-та българска столица, въодушевява синца ни.

Сжщии

(Арх. отл. на Соф. Н. библ. п. 146).

37. Спомени на учителя Н. Бѣловеждовъ

Н. Бѣловеждовъ дожда въ София непосредно следъ освобождението, презъ време на руската окупация, и веднага бива назначенъ за учителъ. Споменитѣ му сж печатани въ Юбилеенъ сборникъ по миналото на Копривщица. Събралъ и наредилъ проф. Архимандритъ Д-ръ Евтимий, София 1926, с. 154—158.

Щомъ приближихме къмъ София, веднага усѣтихъ, че въздухътъ тукъ е прохладенъ, а не като въ Одринъ, Пловдивъ и особено Пазарджикъ. София въ онова време бѣ чисто турски градъ. Само въ центъра имаше добра чаршия, а всичко друго бѣ неуредени махали, дюкяни рѣдко се срѣщаха. Хотелъ „Стара-планина“, дето отседнахъ, се намираше въ центъра на чаршията, близу до тогавашния конакъ, сега царски дворецъ, а именно тамъ, дето сж сега магазинитѣ Кр. Пѣевъ и Дим. Христовъ. Още до вечерята обиколихъ цѣлата чаршия, видѣхъ и единствения скорозаселенъ тукъ нашенецъ Илия Кантарджиевъ, който имаше сапунджийски дюкянъ въ чаршията близу до банята. Презъ нощта спяхъ въ хотела, но ме нападнаха толкова дървеници, че бѣхъ принуденъ посрѣдъ нощъ да излѣза на двора и до сутринята дремахъ въ колата на коларя, който ме докара. Толкова дървеници нѣмаше дори и въ затвора. Когато вечерята попитахъ хотелиера, има ли дървеници, той съвършено хладнокрѣвно отговори, че може да има по нѣкоя, ама не сж много.

Когато азъ дойдохъ въ София, тя още не бѣше прогласена за столица, но решихъ да остана тукъ и още на другия день замислихъ да си търся работа. София тогава бѣше губернски градъ и губернаторътъ се намираше на това мѣсто, дето е сега градското казино. На другия день следъ дохождането ми пакъ ме втресе и азъ прележахъ, докато трая треската, въ стаята на Кантарджиева, която се намираше до дюкяна му, защото ме втресе, тъкмо когато бѣхъ у него на гости. Разбрахъ, че ме е хванала въ Пазарджикъ блатна треска, която винаги върлува въ този градъ, та намислихъ да дира лѣкаръ, но Кантарджиевъ ми каза, че, освенъ военнитѣ руски лѣкари, тукъ другъ лѣкаръ нѣмало. Въ чаршията имаше една аптека и азъ отидохъ при аптекаря, та го помолихъ да ми даде цѣръ за треска, и той ми даде